

koncert

■ **KEREKES BAND** Amennyire drasztikus törés volt a koncertek teljes betiltása március közepén, olyan hamar visszarázódott minden a régi kerékvágásba, miután pár hete bejelentették a lazítást. Egyetlen korlátozó szabály van változatlanul érvényben, az 500 fős felső létszámhatár, aminek jó oldala a kellemesen szellős nézőtér, hogy bármikor, tolakodás nélkül oda lehet férni akár az első sorba is. Azon persze vitatkozhatnánk, mennyire akadályozza meg ez a lépés a járvány esetleges terjedését (valószínűleg semennyire, hiszen a másfél métert lehetetlen tartani), de most ezt inkább ne fesszessük.

Az idén 25 éves Kerekes Band mindig vérbeli koncertzenekar volt, mesterien tud hangulatot csinálni, de a szombati koncertjén a szokottnál is felszabadultabban táncolta végig a közönség a bő másfél órát: kisgyerekes családtól huszonéves fiatalokon át a szinte már nyugdíjas generációig, mindenféle korosztályt lehetett látni a tömegben. A banda tagjain is látszott, mennyire hiányzott nekik a színpad, többször is elhangzott, milyen hálásak azért, hogy újra ennyi ember előtt játszhatnak.

A csapat hangzása egészen különleges, Fehér Zsombor furulyajátéka párját ritkítja nemcsak a hazai mezőnyben, de világszinten is. Elképesztő precizitással, fáradhatatlanul játszik, valószínűleg jóval többet kivesz belőle, mintha énekesként nyomná végig a bulit. A ritmusszekció magabiztosan hozta a feszes alapot, a kobozon játszó Námor Csaba pedig olyan természetességgel csiholt ki torzított rifeket a hangszeréből, mintha egy elektromos gitárt nyúzna – pár dalban egyébként az is előkerült, és nem volt számottevő a különbség. Vendégénekest ezúttal nem hívtak, de nem hiszem, hogy bárkinék hiányérzete lett volna emiatt.

Láng Dávid

Kobuci kert, július 4.

